

Apáczai Sulimagazin

Díjazták a minőséget

Egy éven belül immár a harmadik jelentős kitüntetésben részesült a minőségfejlesztés területén nyújtott teljesítményéért a nyíregyházi Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskola. A IIsa Shiba díj plakettjét és oklevelét nem-régiben vették át az intézmény delegáltjai Budapesten. Képünkön: Kindruszné Munkácsi Ágnes, Shiba professzor és Galgócziné Paszternák Erika.

Tudtad-e, hogy:

- Az iskola könyvtárában kezdetben, az 1970-es években még csak 22 kötet volt? Ez mára több mint másfél ezer ifjúsági kötetre és 2225 nevelői példányra duzzadt.
- 1958-tól 1962-ig iskolánk igazgatási körzetéhez két tanyasi iskola (Felsőbadúr és Szarvasliget) is tartozott?
- 1966/67-ben több mint ezer volt a tanulói létszám?
- A 60-as évek elején a legtöbb alsó tagozatos csoportban 40-48 fős volt az osztálylétszám?

A TARTALOMBÓL:

Majmoljuk Amerikát	(3. oldal)
Háztartásökonómia – A név és ami mögötte van	(4. oldal)
Megoszlanak a vélemények az iskola menzájáról	(5. oldal)
Kamerák kereszttüzében éljük mindennapjainkat	(6. oldal)
Hogy érzed magad az iskolában?	(7. oldal)
Véleményem...	(8. oldal)

Szépséges siker.

Györi Eszter 7. a osztályos tanuló volt a legszebb Mikulás-lány iskolánk Mikulás buliján.

M Á S K É P (P)

Mi, diákok legtöbbször sajnos nem vagy alig ismerjük a pedagógusi „maszk” mögött meghúzódó igazi embert, személyiséget. Ezen kívánunk változtatni a jövőben, rendszeresen más-más tanárt bemutatva lapunk hasábjain. A valóság tükrét nyújtjuk nektek, kedves olvasók, hogy végre MÁS KÉP(P)et lássatok róluk!

Bátran harcba száll igazáért Sohasem juthat tisztességtelen előnyhöz a fia

Ezúttal Kindruszné Munkácsi Ágnes tanárnőt faggattuk, akit biztosan sokan ismernek, hiszen alsó tagozatban technikát, felsőben pedig biológiát tanít, illetve a 8. b osztályfőnöke.

- Mikor gondolt először arra, hogy tanár lesz?
- Már gyermekkoromban megfordult a fejemben, mert a szűkebb környezetemben nagyon sok pedagógus volt. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy eredetileg fogorvosi egyetemre jelentkeztem, de helyhiány miatt nem vettem fel.
- A biológia mindig a kedvenc tárgya volt?
- Igen, mindig is szerettem. Bár az általános iskola után zenei pályára készültem, fuvoláztam. Egy véletlen során kerültem a Krúdy Gimnáziumba biológia tagozatra, ez eléggé behatárolta a továbbtanulásomat.
- A fia is ebbe az iskolába jár. Nem okoz ez gondot otthon vagy az iskolában?
- Nem, ez sohasem jelentett gondot sem az iskolában, sem odahaza. Lacit utoljára alsó tagozatban tanítottam. Számomra ugyanolyan diák volt, mint a többi. Emlékszem, megdöbbenek az osztálytársai, amikor egy dolgozatírás után neki is bekanyarítottam a kettést. Úgy vélték, Lacinak biztosan jobb jegyet adok majd, mert a fiam. Nem így történt.
- Mit gondol, fia előnyként vagy hátrányként éli meg az Ön állandó jelenlétét?
- Sejttem, milyen lehet neki, mivel én is hasonló helyzetben voltam iskolás koromban. Bár édesanyám, aki szintén pedagógus volt, nem tanított, kollégái magasabbra tették a mércét velem szemben, hogy a részrehajlás legkisebb gyanúját is elkerüljék. Az apáczais diákok közül néhányan azt hiszik, a fiam olykor előre tud egy-egy dolgozatkérdést a „kapcsolataimnak” köszönhetően, de ez nem igaz. Sosem tűrném el, hogy tisztességtelen versenyelőnye legyen az osztálytársaival szemben! Sokkal inkább hátrányos ez a szituáció, mivel hamarabb tudomást szerezek Laci rossz jegyéről, mint a többi szülő.
- Szeret ebben az iskolában tanítani?
- Igen, itt nap mint nap újabb kihívásokkal találkozok az ember. Képtelen lennék egy irodában ülni és iratokat tologatni. Az osztályfőnökséget is szeretem, bár nehéz munka. Nagy felelősséggel jár, főleg most, hogy a

végzősöket kell segítenem a felvételikben, de tagadhatatlanul sok örömet is okoz.

- Volt olyan eset, amikor megbánta, hogy tanár lett?
- Nem, soha.
- Milyen a viszonya az osztályával? Úgy tudom, volt némi konfliktus a közelmúltban...
- Igen, valóban megjelent egy kis viharfelhő kapcsolatunk egén, de hamarjában el is tűnt. Egy kollégámmal volt bajuk, az osztály igazságát követelt. Két tűz közé kerültem. Egyrészt diákjaim álláspontját kellett képviselnem, másrészt pedagógustársam véleménye is figyelmet érdemelt. A nézetek kölcsönös közelítésével, apró kompromisszumokkal végül sikerült orvosolni a problémát. A kollégáimmal és a szülőkkel is törekszem harmonikus viszonyt kialakítani.
- Tehát a békesség kedvéért inkább behúzólsz, minthogy kiállj az igazáért?
- Egyáltalán nem erről van szó! Otthon és a munkahelyen is harcolok az igazamért, érdekvédekezésben kifejezetten küzdő típus vagyok. Inkább arról van szó, hogy heves dühkitörés helyett inkább a nyugodt megbeszélés, higgadt véleménycsere híve vagyok.
- Mennyi ideje jut családjára, szabadidős kikapcsolódásra?

A tanárnő és kisebbik fia, Andriška

- Év közben mindenki elfoglalt, ezért nagyon fontosnak tartom, hogy a hétvégéket együtt töltsék a család. Gyakran kirándulunk, túrázunk a hegyekben, sütünk-főzünk a szabadban. Az utazás terén sok álmom van: szeretnék eljutni Korfura, a „zöld szigetre”, Egyiptomba, hogy láthassam a piramisokat és Kanadába, a nagy tavak környékére. A gyermekeim, Laci és Andris már elég nagyok, megszokták a hétköznapi rohanást. A férjem naponta „átjár” Debrecenbe dolgozni, csak későn ér haza. A tanítás és a szakvezetői teendők mellett több iskolai pályázatban is részt veszek, így sajnos én sem tudok annyit időt tölteni a családommal, amennyit igazán szeretnék.

Németh Bianka és Dörmer Mira 8. b

Az Apáczai Sulimagazin elhatározta, hogy minden lapszámban feldolgoz egy-egy érdekes, figyelemre méltó, helyi vagy országos sajtóban megjelent, iskolával kapcsolatos híryanagot. Az olvasottakhoz ezúttal Vajda Tamás tanár úr fűzött kommentárt.

Majmoljuk Amerikát

„Az általános iskola első évfolyamára a 2003/2004-es tanévben 8374 gyermeket írtak be, a megelőző évinél 300-al többet, az 1990/1991. tanévinél pedig 700 fővel kevesebbet. A 2004. évi adatok szerint a megyében 7643 hat éves korú gyermek él. Az öt évesek száma azonban már csak 7258, a négy éveseké 6797, a három éveseké 6910, ami a potenciális első osztályosok számának csökkenését jelzi.” (Részlet a Kelet-Magyarország 2004. szeptember 29-ei számából)

Vajda Tamás kommentárja:

Évről évre egyre kevesebb gyermek születik Magyarországon, ebből az következik, hogy egyre kevesebben lesznek az iskolákban. A mai, rohanó világban a szülők már nem vállalnak egy-két gyermeknél

többet, hiszen nagy a kötelezettség, sokat kell dolgozniuk, hogy el tudják tartani a családot. Jelenleg az általános iskolákban tapasztalható a legkisebb létszámcsökkenés. Szerencsére a tanulói létszám csökkenése az Apáczai iskolában egyáltalán nem érződik, hiszen már második éve négy osztályban indítjuk újtukra az elsősokeket. A középfoke iskolákban már nem olyan keresettek azok a szakmák, amelyek régen divatosak voltak, kevesen mennek szakmunkásiskolába kőművesnek, festőnek, kárpitosnak. A tanulók nagy része inkább a gimnáziumot és a szakközépiskolát választja, mert az érettségit is ad. A hazai oktatáspolitikát a 80-as évek végéig elfogadott, elismert volt a világban, a magyar gyerekek sorra nyerték a nemzetközi matematika és természettudományi versenyeket. A rendszerváltás óta „majmoljuk” Amerikát. Nem biztos, hogy ami jól bevált az USA társadalmi rendszerében, az megfelelően működik Magyarországon is!

Gerner Márta, Oláh Renáta 8. d

SULIÚJSÁG VICCEK

Röviden

- *Miért zümmögnek a méhek?*
- *Mert nem tudják a szöveget.*

TESSÉK, LÁSSÉK!

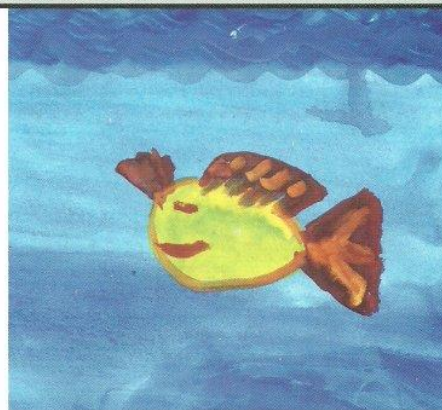
E rovatunkban olyan fogalmazványokat közlünk természetesen a szerző(k) jóváhagyásával, melyeket tanulóitársaitok "követtek el" egy-egy beadandó házi vagy órai fogalmazás során. (Az esetleges helyesírási és mondat szerkesztési bakikat időközben kijavítottuk.)

Az Aranyhal klubban

Mint minden pénteken, ma is nagy a zsongás az egyetlen tengeri kocsmában, az Aranyhal klubban. A mi aranyhalunk is ide jön el minden héten. Itt beszélnek meg ugyanis a kívánságteljesítő aranyhalak a héten történeteket.

Tagsági igazolványát felmutatva hóstünk belépett az étterembe. Rendelt egy Sötét orkán koktélt, és elfoglalta megszokott helyét kollégái körében. A klubban épp „A hét legjobb sztorija” című verseny folyt, amire barátunk is benevezett.

- Sok nagy ravágyó ember kívánságát teljesítettem már - kezdte mondanivalóját -, de az a házaspár, akikkel nemrég találkoztam, túltett mindegyiken. Az első kívánságot még csak-csak teljesítettem, mivel egy teknőt kértek. Amikor egy házast is akartak, már sejtettem, hogy ennek nem lesz jó vége. De azért meglelt a házuk. Néhány perc múlva megint visszajött az öreg azzal az ürtiggyel, hogy a felesége valami „ősnemes nagyasszony” akar lenni! Én, jószívű aranyhal révén, megadtam neki ezt a kis „apróságot”,

pedig már nagyon elegendő volt belőlük. De még most sincs vége a történetnek! Mert egyik nap visszajött az öregember, és azt mondta nekem: „A vénasszony újra megbolondult: nem lesz többé ősnemes nagyasszony, akar lenni nagy hatalmú cárnő!” Én már rettenetesen mérges voltam, de azért cárnőt csináltam az asszonyból. És ha most azt hinnék, hogy ez volt az utolsó kívánsága, akkor nagyon tévedtek! Egy hét múlva újra eljött hozzám az apó, s azt akarta, hogy a cárnőt tegyem a tenger királynőjévé. Teljesen bepípu ltam. Úgy meglegeltem a kívánsághadjáratot, hogy mire az öreg hazaért, a cárnőből újra parasztasszony lett!

E történettel nyerte meg a víz alatti versenyt hóstünk, az aranyhal.

Szűcs Marcell 6.c

F O R G Ó S Z É L

Aki a könyvet szereti, rossz diák nem lehet...

Elérkeztünk a Forgószél következő állomásához. Ez alkalommal könyvtárosunkhoz, Sztropkóczkiné Hajnalka Éva tanárnőhöz kopogtattunk be az alábbi kérdéssel:

Milyen műveket kölcsönöznek és olvasnak szívesen az általános iskolás gyerekek?

A könyvtárba látogatók nagy része alsó tagozatos, ők válogatás nélkül olvasnak mesét, ismeretterjesztő könyveket. Nagy „slágernek” mondhatók körükben a kutyás, macskás, dinoszauruszos, és katasztrófákról szóló könyvek. A legkisebbek csoportosan barátokkal, barátnőkkel érkeznek, és közösen beszélnek meg az olvasottakat. A felsősöknél más a helyzet. Kezd kialakulni az ízlésük, ők már válogatva olvasnak. Általában egy adott témát

járnak alaposan körül. Örömmel tapasztalom, hogy szépirodalmi műveket is olvasnak, mióta megjelentek az olyan sikerkönyvek, mint a Harry Potter, a Bradley, az osztály réme, és a Vámpír-kötetek. Sajnos, verseket csak ritkán lapozgatnak, ugyanakkor egyre többen járnak könyvtárba pusztán a könyvek szeretetért, a csendért, nyugalomért.

Az elmúlt évben sajnos nagyon szegényes volt a friss könyvkiadás, de ígéretet kaptam, hogy ebben a tanévben sok új darab kerül majd a polcra. Ez nagyon fontos, hiszen becsalogatni az olvasókat a könyvtárba csak szép, új és izgalmas könyvekkel lehet. Szeptemberben és október elején a könyvtár sajnos zárva volt. Ez a kényszerzsinort annak tudható be, hogy az egyik alsós osztályteremben a mennyezeti vakolat megbomlott, és a tanórákat a könyvtárban tartották a javítások idején. Október közepétől azonban újra nyitva a könyvek birodalma a tudásra éhező diákok előtt!

Sztropkóczkiné Hajnalka Éva könyvtáros kérdése Varga Gáborhoz, a Diákönkormányzat elnökéhez: Milyen aktuális és jövőbeni feladatok várnak a Diákönkormányzatra?

Petró Dániel 7. d

Egykor szolgálati lakás volt a mai tanterem

Háztartásökonómia – A név és ami mögötte van

Akik nincsenek (teljesen) tisztában azzal, hogy miről szól a háztartásökonómia óra, most megtudhatják. Kérdéseinkre Galgócziné Paszternák Erika tanárnő válaszolt.

- Tulajdonképpen mit foglal magában a háztartásökonómia tárgya?

- Az ökonómia rendszertant jelent, az órákon a háztartás irányításával, szervezésével és tervezésével kapcsolatos teendőket vesszük sorra.

- Milyen korosztály számára kötelezők ezek az órák?

- A felső tagozatos gyerekek tanulják, életkoruknak megfelelően más-más témákról hallanak. Az óra célja, hogy felkészítse a fiatalokat a hétköznapi teendőkre, ezért sokkal több gyakorlati órát tartunk, mint elméletit.

- Mióta van az iskolában ökonómiaóra?

- 1996-ban indult, de azóta sajnos háttérbe szorult. Eleinte heti két órában, az idén már csak heti fél órára futja.

- A mostani háztartásökonómia teremben tehát már nyolc éve tartanak ilyen órákat?

- Nem, az említett terem és a Nyelvi 3-as tanterem régen egy testnevelő tanárműhely volt a szolgálati lakása, pár éve alakították át ökonómiateremmé. Azelőtt a Technika 1-esben tartottuk az ökonómia és a technikaórákat. A technikaóra után koszosan vártak minket az asztalok, higiéniai okokból nem lehetett megoldani, hogy egy teremben legyen mind a két óra. Sok helyre pályáztam, hogy megépülhessen az ökonómia tanterem. Több pályázaton is támogatásra méltónak tartották a programomat, ez adta az anyagi hátteret az

ökonómiaterem megvalósításához, és a benne lévő felszerelések, eszközök vásárlásához.

- A fiúknak vagy a lányoknak ajánlja inkább az ökonómiaórákat?

- Mindenkinek! A lányok inkább a főzőcskés részt szeretik, a fiúkat a pénzgazdálkodás érdekli.

- Történt már valamilyen baleset az elmúlt években?

- Csak egy teáskanna tört el, szerencsére (és a balesetvédelmi szabályok betartásának köszönhetően!) semmilyen testi sérülés nem történt.

Reméljük, most már eléggé megismerték és megszerették az ökonómia órát mindazok, akik még nem vettek részt ilyen foglalkozáson. Biztosak vagyunk benne, az alsósok már alig várják, hogy részt vehessenek benne, és végre kistissenek valamit. Persze, ehhez nem kevés sütnivaló is kell...

Gerner Márta 8. d

Hasznos vagy csak pihentető?

Egy felsős diák a következőket mondta a háztartásökonómia-órákról az Apáczai Sulimagazinnak:

- Az órákon többnyire csak ülünk és beszélgetünk, legutóbb például az egészségről volt szó. Általában nem figyelek, mert nem igazán érdekel a téma, ha mondjuk főznénk, azt tudnám díjazni. Nem főtantárgy, ezért veszem lazábban, ha a csoport és a gyerekek megfelelően állnának hozzá, akkor talán hasznos lenne az óra. Én főzni már tudok, egy pihentető órának megfelel...

Riportereink egy másik diákot is „vallatóra” fogtak. A tizenéves lány érdekesnek tartotta pedagógusa óráit, főleg amikor főztek, mivel az ilyen gyakorlati foglalkozáson lehet igazán hasznos dolgokat tanulni. A tavalyi kerttervezés is nagyon érdekes volt, legfőképp annak a szerencsés diáknak, aki a számítógépen dolgozhatott mondta.

Oláh Renáta 8. d

Megoszlanak a vélemények az iskola menzájáról

Úgy tűnik, nemcsak a padlócsempén kell még javítaniuk a konyhásoknak

Már belegendolni is sok, hányszor ebédeltem az iskola menzáján. A legjobb dolog benne, hogy az ebéd a tanítási órák végét jelenti, és hogy az osztálytársaimmal megbeszélhetjük a fontos eseményeket. A konyhán dolgozók nap mint nap nagy erőfeszítést tesznek azért, hogy jóllakassák az éhes tanári és tanulói szájakat. Interjút készítettünk a konyha vezetőjével, Julika nénivel, hogy fényt derítsünk a „kulisszatitkokra”.

- Hány emberre főznek naponta?
- 770 diák és tanár eszik itt, sokan ételhordókban viszik haza ebédjüket. Az elmúlt időben megnőtt a menzások száma, körülbelül százharminccal többen étkeznek az iskolában, mint pár évvel ezelőtt.
- Hány forintba jön ki egy diák napi adagja?
- 182 forintba, de ez nem a teljes költség, bizonyos részét állami támogatás fedezi.
- Előfordult már, hogy nem érkezett meg a szállító a nyersanyaggal, vagy elromlott egy berendezés?
- Havonta egyszer ilyen elő szokott fordulni. Ilyenkor igyekszünk mást kitalálni, a meglévő anyagokból gazdálkodni.
- Megfelel a konyha az uniós előírásoknak?
- Igen. Ugyanakkor átalakításokat tervezünk, a jövőben, a konyhában lévő folyosó burkolata és a csempéje is megújul majd.
- Elegendő vannak a közel nyolcszáz menzás kiszolgálására, vagy elkelne még néhány munkatárs?
- Ha az ételt bonyolult elkészíteni, akkor jól jönne még néhány segítő kéz, egyébként megvagyunk. Persze, aki készletet érez, nyugodtan beugorhat néha segíteni nekünk...
- Mi a véleményük a diákok magatartásáról? És a tanárokról???
- Egy-két gyerek rosszkodik néha, de többségük rendesen viselkedik. A tanárokkal eddig nem voltak fegyelmezési problémák, talán ez így is van jól...
- Változtatásnak tartja az étrendet?
- Másodikként többnyire választási lehetőséget kínálunk. Az évszakoktól függően is szoktuk változtatni az étrendet, ám arra mindig figyelünk, hogy vagy a leves vagy a második húsos étel legyen. Emellett gyakran van ivólé, csoki vagy valami kiegészítő harapnivaló.

A hetedik osztályos Frankó László és a végzős Hruzska Eszter évek óta törzsvendége már iskolánk menzájának. Amikor arra kértem őket, hogy az iskolai osztályzashoz hasonlóan értékeljék a tányérjukon pihenő ebédet, csupán elégségest adtak, ugyanakkor elégedettek voltak a változatossággal.

- Eleget kaptok vagy csak éppen annyit, hogy éhen ne haljatok hazáig? – szolt a mennyiségre vonatkozó

kérdésem. Eszter kevésnek találta a fejadagot, László úgy tapasztalta: amikor jó az ebéd, akkor keveset kapnak, ha rossz, akkor sokat.

- Találtak már hajszaát vagy ilyesmiket az ételben? – faggattam tovább őket.

(László) - A kajámban hajszállal, az ebédlőben bogarakkal találkoztam eddig.

(Eszter) - Én még nem, de az osztálytársam már hajszaát, sőt követ is talált benne!

- Szerintetek milyen a konyhások modora?

(László) - Szerintem a kiszolgálás jó, de nem valami kedvesek velünk.

(Eszter) - Van, aki mosolygós, kedves, de olyan is akad, aki csak úgy "kifrizbizi" élénk a tányérokat.

- Mi a véleményetek az ebédelési rendszerről?

(László) - Nem jó ez a rendszer, olykor fél óráig sem mehetünk enni az órák után.

(Eszter) - Van, hogy fél órát is várnunk kell, amíg ebédelni mehetünk!

- Miben szeretnél változásokat tapasztalni?

(László) - Jó lenne, ha alaposabban mosnák el a kanalakat, tálcaikat.

(Eszter) - Kevés asztal van, és azok is kicsik, új evőeszközöket is be lehetne szerezni.

Egy neve elhallgatását kérő tanárt is „kivallatunk” menzás tapasztalatairól:

Úgy vélem, egy átlagos iskolához képest itt nagyon jó az étel minősége, mennyisége, és a tisztaság is. Nagy az ebédlő, ezért mindig van szabad hely. De az új ebédeltetési rend nem jó a gyerekeknek, és nekem se tetszik vallott az inkognitoba burkolózó pedagógus.

Egy veterán menzás vallomása

Íme, egy átlagos ebédelési ceremónia: Először is sorban állás, kézmosás (vagy legalábbis egy ahhoz nagyon hasonló művelet), aztán sietni a pulthoz, hogy kiharcoljuk, majd megtartsuk a helyünket. Hosszas válogatás indul a lehető legjobb evőeszközök és tálca kiválasztásáért, ami felesleges, mert ezek állapota nagyjából megegyezik. Ebédjegy be, kaja ki, indulás helyet keresni. Ez nem egyszerű tálccával a kezünkben a diáktársaink által széken „felejtett” meglepetéseket is figyelembe véve. Bár nekünk, végzős veteránoknak már szinte rutinszerű. Kajánk felett ülve már alaposabban is szemügyre vehetjük a mai menüt. A változatosság nem mindig előny, főleg ha általunk nem kedvelt ételek váltják egymást. Bár nagyon fontos megjegyeznünk, hogy az évek során az ételek minősége javult. Ha túlságosan figyelmesek vagyunk, talán azonosítatlan eredetű dolgokat is megpillanthatunk a tányérunkban, érdemes tehát csukott szemmel eszegetnünk. Előfordulásuk gyakorisága szerencsére egyre ritkul, de azért még életben tartjuk Hamupipőke válogatós módszerét. Sokak számára a menza nem függ össze az evéssel, csodával határos módon többen visznek vissza, mint amennyit hoztak. Ők azok, akik ígéretes szakácsi karrier előtt állnak!

Kiss Annamária és Bánhiédi Edit 8. b

Kamerák keresztútjában éljük mindennapjainkat

Húsz gép figyel ránk, mégsem vagyunk teljes biztonságban

Az idei tanévkezdés sok meglepetést tartogatott az iskolakapun belépő dolgozóknak és tanulóknak. Többek között felújítva találtak néhány illemhelyet, és kamerák sokasága mosolygott vissza rájuk, amikor az iskolafalat pásztázták. Az utóbbi újdonságról Bodnár Mihály igazgatóhelyettest kérdeztük.

- Voltaképpen egy apáczais Való Világ született meg azzal, hogy bekamerázták az iskolát. Miért volt erre szükség?

- Volt ennek egy anyagi oldala és egy biztonsági oldala. A kamerákkal ki tudtuk váltani a biztonsági őrk szolgálatát, akiknek órábérben kellett fizetnünk. Hosszú távon sokkal kevesebbe került ez az új megoldás az iskolának. Továbbá sokkal biztonságosabb ez a módszer a biztonsági őrk munkájánál: az ember lehet figyelmetlen, de a kamera mindent rögzít!

- Válljuk be, a kamerákkal kitűnően szemmel tarthatók a gyerekek. Akik a szünetekben rosszkodnak, azonnal számonkérhetők. Erre is gondoltak a rendszer kiépítésekor, nemde?

- A kamerák egyáltalán nem azért lettek felszerelve, hogy állandó megfigyelés alatt tartsuk a diákságot és a tantestületet, sokkal inkább abban bízom, hogy a leskelődő gépeknek elriasztó szerepük lesz a besurranó tolvajok és egyéb bűnözők esetében. A fő cél nem a gyerekek magatartásának javítása.

Biztonság és őrk

- Hány kamera figyel bennünket, és mennyibe került a beruházás?

- Összesen húsz kamera rögzíti az eseményeket, 4 kint, 16 pedig az iskolaépületen belül figyel. A hálózat kiépítése összesen 2,5 millió forintba került, ez jó esetben másfél éven belül megtérül.

- Vannak kamerák a vécékben és öltözőkben is?

- Nem, olyan helyeken nincsenek,

ahol „kínos” lenne a megfigyelés, az öltözőkben és az illemhelyeken tehát nem kell kamerától tartaniuk a tanulóknak. Ez a hálózat a biztonságunkat szolgálja, nem kandi kamera, és nem is a Való Világ! Egyébként még hangokat sem rögzítenek a gépek, csak a képsorok „beszélnek”.

- Egyáltalán nincsenek már biztonsági őrk az iskolában?

- Bár néhány emberrel kevesebbet alkalmazunk, mint eddig, a „rend-őrök” nem tűntek el teljesen az Apáczaiából. A diákok nem találkozhatnak velük, mivel már csak éjszaka teljesítenek szolgálatot. Ennek az az oka, hogy a kamera-rendszerünk nemcsak „süket”, hanem bizonyos értelemben „vak” is, mivel csak nappal „lát”, éjszaka nem. Az őrkön kívül egy kutya és egy riasztórendszer is védi az intézményt.

- Most már 100%-os a biztonság az iskolában, ugye?

- Ezt azért nem állítanám...

Az utolsó simítások

- Milyen visszajelzéseket kapott eddig az emberektől?

- Sokan még most barátkoznak a rendszerrel, bizonyos időnek el kell telnie ahhoz, hogy elfogadják.

- Felhívják az idegenek figyelmét arra, hogy mi minden ügyel nálunk a biztonságra?

- Igen, hangoztatni fogjuk. Két dologra mindenképpen szeretném felhívni az ifjúság figyelmét: a beléptető rendszer nem dísznek van kihelyezve, hanem azért, hogy használják. És ha bármilyen lopást vagy egyéb bűncselekményt észlelnék, azonnal jelentse!

Visszanézhető, felnagyítható

Dömötör Dezső, az éber portás nap mint nap látja a fülkében lévő monitoron, hogy mikor mi történik az iskolában. Az Apáczai Sulimagazin kérdésére elmondta: A képernyőn jól felismerhetőek az emberek, mivel a kis képkockák felnagyíthatók, különösen a bejáratnál lévő kamera esetében. Bár eddig még nem történt ilyen, ha valaki vissza szeretné nézni a felvett anyagot, Bodnár Mihály igazgatóhelyetttel kell beszélnie. Arra az újságírói kérdésre, miszerint a megnövekedett, megváltozott munkakörrel a fizetése is feljebb kúszott-e, Dömötör Dezső közölte: "Semmiel sem kapok több fizetést."

„Zavar, hogy figyelnek”

Egy hetedik osztályos fiú, B. B. elmondta: kifejezetten zavarja, hogy állandóan kamerák figyelik lépteit. Szerinte a biztonsági őrk is voltak olyan hatékonyak, mint a gépek. Ha eltűnne valamije, természetesen azonnal jelentené, bízva abban, hogy a felvételek megmutatják, ki volt a tettes, de apró-cseprő semmiségekkel nemigen zaklatná a portást. B. B. úgy véli, a kamera-rendszer kiépítésére sok pénzt költöttek, de feleslegesen. Másra kellett volna fordítani a többmilliósi összeget, például a számítástechnika-terem fejlesztésére. A fiút egyáltalán nem zavarja, hogy figyelik, ám ha rongálást, verekedést látna, nem jelentené. „A kamera úgyis rögzíti a történeteket, én pedig nem vagyok árulkodós!” - közölte. Egy nyolcadikos lány, G. M. másként vélekedik. „Biztonságban érzem magam, amikor végigsétálok a folyosón” - mondja - „nem zavarnak a kamerák, sőt, örülök, hogy vigyáznak rám.”

Gerner Márta 8. d
Molomidesz Alex 7. b

SULIÚJSÁG VICCEK

Jó válasz

- Pistike! Ezen a héten ötödször késel el! Mít jelentsen ez?

- Azt, hogy péntek van!

Hogy érzed magad az iskolában?

Sorosanck Zsanett
(első)

Még csak néhány hónapja kezdtem el a sulit, nincs még olyan sok élményem, mint azoknak, akik például nemsokára ballagnak. Kicsit idegen még a hely, de egyre inkább kezdem megszeretni. Sok új osztálytársammal ismerkedtem már meg, sokat játszottunk együtt. Az órák érdekesek, a tanár néni biztosan sokat tanulnak, hogy szépen tartsák meg nekünk az órájukat.

Gál Tímea
(kistanár)

Nagyon jól érzem itt magam. Ez annak köszönhető, hogy aranyosak és segítőkészek a gyerekek, akiket tanítok. Kezdetben sokkal rosszabbra számítottam... Könnyű volt beilleszkednem, mert a diákok már hozzászoktak a kistanárokhöz, számíthattam rájuk. Sokat segítettek, csakis, mint a szakvezetőm, Rátónyi Marianna és a fősulis barátaim.

Radványi Zsanna
(ötödikes)

Boldog vagyok, hogy szep-tembertől felső tagozatos lettem. A tanárok is nagyon kedvesek. Nagyon tetszik, hogy sokkal önállóbb vagyok, mint alsóban voltam. A szüleim megengedik, hogy egyedül utazhassak a buszon, és hogy a suliban maradjak, amíg kezdődik a délutáni szakköröm. Keményebben kell tanulni az órákra, és sokat mászkálunk tanteremről tanteremre.

Oláh Rena
(nyolcadikos)

Mostanra már teljesen megismertük egymást az osztály- és évfolyamtársaimmal, nagyon otthonosan érzem magam az iskolában. Jövő ilyenkor az új középiskolában valószínűleg nehéz lesz az első pár hónap. A tanárok itt jól ismernek már minket, és mi is is őket. A közeledő felvételik miatt délutánonként sajnos tanulással kell töltönnem az időmet tévzés helyett.

A napköziben sosem unatkoznak a kisdíákok

Szerintem a napközit velem együtt sok gyerek szereti és szerette. Annyira mélyen nem kell keresgélnem az emlékeim között, hogyan is telik el egy délután a napköziben. Kötetlenebb, mint a délelőtt, ahol kis szünetek kivételével folyamatos a tanulás. Iskolánk új napközis tanítóját, Módis Tímeát eddigi munkatapasztalatairól kérdezgettem.

- Miért ezt a pályát választotta Tími néni?
- Mindig azt terveztem, hogy tanító néni leszek. Úgy érzem, ezt a pályát nekem találták ki, mert nagyon szeretem a gyerekeket.
- Mit gondolt az Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskoláról?
- Ide jártam gyakorlótanítani, így már jól ismertem az alsós osztályok egy részét és a tanítókat. Könnyű volt megszoknom a jót, mert tehetséges, kreatív és lelkes gyerekekhez kerültem kistanárnaként és most már végzett tanítónaként is.
- Tímon miért szeretik a gyerekek a napközit?
- Mert mindig változatosak a délutánok! A gyerekeknek délután több szabadidejük van, mint délelőtt, ilyenkor együtt rajzolunk, táncolunk, zenét hallgatunk, vagy jó időben az udvaron játszunk.
- Milyen kézműves foglalkozások vannak a napköziben?
- Minden nap készítünk valamit. Zacsizóállatkákat, manójelvényt, gyurmavirágot, levéllenyomatot, újbábót. További terveim között szerepelnek még: az őszi gyümölcs parafából, őszi ceruzahegyből, az origami, a fonalbaba, gyöngyfűzés, üdvözlőkártya, Mikulás csizma, karácsonyi díszdoboz, asztaldíszek tehát nem fogunk unatkozni!
- A gyerekek munkáiból készítenek kiállítást?
- Természetesen. A terem állandó díszítés alatt áll, de az iskola folyosói faliújságát is díszítjük, legutóbb őszi képeket tettünk ki, összefogva az 1. a osztály tanulóival.
- Vannak játékos feladatok a napköziben?
- Mivel írni és olvasni még nem tudnak a gyerekek, csak szóban megoldható játékos feladatok vannak, ilyen például a kérdezz-felelek vagy a barchoba.

Klubert Dóra 6. b

SULIÚJSÁG VICCEK

Két jóbarát, a Lom és a Rom sétálnak az erdőben. Egyszer csak megtámadja őket egy nagy varacskosdisznó. Ketten kétértelmű szaladnak a nagy varacskosdisznó elől, és eltévednek. A Lom nagyon fél egyedül az erdőben, és elhatározza, hogy ás a földbe egy nagy i-betűt, hogy ne féljen. Eközben kis barátja, a Rom elkeseredetten keresi Lomot, és találkozik a nyuszikával. Megkérdezi tőle:

- Hé Nyuszika, nem láttad a barátomat, Lomot?
- Erre a Nyuszika:
- Társadalombiztosítás

Szerintem...

A tizenkettedik ajtó

Érdekes kis történetet olvastam nemrég. Egy macskáról szólt, aki tizenkét ajtós házban élt. Téli idején odament az egyik ajtóhoz, és nyávogni kezdett, jelezve gazdájának, eressze ki a kertbe. A gazdi szélesre tárta előtte az ajtót. Amikor a kiscica meglátta, hogy odakinn hó borít mindent, és megcsapta a beáramló hideg levegő, fogta magát, és a következő ajtóhoz ment. Am ott sem járt szerencsével, sőt, ezt követően a többinél sem. Mindannyiszor beleborzongva riadt vissza az előtte feltáruló téli, zord világtól. Addig-addig próbálkozott, hogy mire az utolsó ajtóhoz ért, kitavaszkodott. Négylábú hősrünk így végül megtalálta a napsütésre nyíló kijáratot.

Hogy mi a tanulság ebből a kis meséből? Talán semmi, talán nagyon is sok. Engem az emberek mindennapi küzdelmeire, ha úgy tetszik, élethosszig tartó „ajtónyitogatásunkra” emlékeztet.

Nap mint nap látom a gyerekeket (bocsánat, fiatalokat!) itt, a suliban. Főként a végzősökkal szoktam csevegni. Most mindegyikük a közelgő felvételik lázában ég, éjt nappallá téve tanulnak, előkészítőkre, magántanárokhoz járnak, hogy befogadják őket választott alma materük. Az olyan kőkemény gimik mellett, mint például a Kölcsey, Zrínyi vagy Krúdy, páran a közgazdasági Széchenyi vagy a művészeti szakközép is megjelölték januárban. A tudás ajtaján kopogtatnak éppen. Négy év múlva ugyanígy tesznek majd valamelyik egyetem kapuján. Ha ügyesek, garantáltan bebocsátást nyernek.

És lassan (vagy épphogy túl hamar talán?) zörgetni kezdenek egy másik jelképes ajtón is. Előbb félve, majd egyre bátrabban teszik kezüket a kilincsre, hogy benyissanak az érzelmek birodalmába. Elég ügyesek már a hölgyek, hogy magukra irányítsák a fiúk figyelmét, mint ahogy az urak is kellőképpen bátrak ahhoz, hogy célzatosan szólítsák meg „szívük piócáját”. És ha véletlenül borús, zord, havas szituációba kerülnének, mint a fentebb említett macsek? Semmi baj, bezárják „az ajtót”, s kis idő múlva nyitnak egy másikat. És végül, talán éppen tizenkettedszerre megtalálják, amit kerestek: a fényes karrierre, sikerekre és napsütéses boldogságra nyíló életutat.

A főszerkesztő jegyzete

Véleményem a kistanárokról

Márton Dalma
8. d

Mivel a kistanárok sűrűn cserélődnek, többnyire csak felületesen ismerjük meg őket. Többnyire már az első óra után kiderül, hogy szimpatikus egyéniség-e vagy sem. Azt, hogy mennyire rendes, egyáltalán nem befolyásolja, hogy fiú vagy lány az illető.

A megnyilvánulásai, beszédstílusa, tekintete azonnal elárulja, hogy szívet-lélekkel foglalkozik a rá bízott diákokkal vagy csak kötelességből, és alig várja, hogy szabaduljon tőlünk. A szakmai felkészültségük mértékét igazából csak a szaktanár tudja megítélni, bár a tények sokszor magukért beszélnek. Egy-két kistanár néha úgy „lefagy”, mint a Windows-om szokott, ilyenkor kétségbeesett pillantásokkal keresik a szaktanári segítséget. Még néhány hónap, és gimibe megyek. Azt hiszem, jobb lesz nélkülük...

Véleményem a diákokról

Juhász Orsolya
IV. biológia - számítástechnika

A helyzet az, hogy a tanulók nem veszik elég komolyan a kistanárokat! Rengeteg munkánk van egy-egy órában, ám ez néha mégsem tűnik elégnak. A diákokat a tananyag helyett jobban érdekli az, hogyan lehet egy kistanárt zavarba hozni. Némelyikük azt hiszi, ha nem a szakvezető tartja az órát, az már nem is olyan fontos, tehát nem kell figyelni. Sokkal jobb lenne a helyzet, ha a diákoknak nem az lenne az első dolguk, amikor kimegy a szakvezető az óráról, hogy elkezdjenek hangosan beszélgetni. Percek mennek el az órából arra, hogy elcsituljanak a kedélyek. Tanulni is kellene, nemcsak a kistanárok jóindulatában bízni! Persze, azért vannak kivételek, akik tekintettel vannak ránk, hiszen mi is még csak ismerkedünk a tanítás mesterségével.

Szezámos tekercs

Hozzávalók 1 tekercshez:

1 dl napraforgómag, 0.5 dl mazsola,
1 dl dió, 1 dl szárított mandula,
2 evőkanál vaj, 1 evőkanál folyós méz,
1 dl szezámmag

Eszközök:

1 vágódieszka, 1 kés, 1 tál, 1 evőkanál,
zsírpapír, mérőpohár, mérleg

Elkészítési idő:

15 perc

Ötlet:

Ha túl nehéz hengert formálni,
tedd a keveréket alumínium vagy
papírfórmákba!

Az elkészítés lépései:

- Ördölj meg a napraforgómagot, vagy egy késsel vágd apróra! Aprítsd fel a mazsolt, mandulát és a diót! Kérd egy felnőtt segítségét!
- Tedd a hozzávalókat egy tálba, és keverd össze lágy vajjal és mézzel! Kézzel is dolgozhatsz.
- Formáld henger alakúra a keveréket! Önts zsírpapírra kókuszreszeléket és szezámmagot, majd forgasd bele a tekercs!
- Tedd egy órára hűtőbe, mert hidegen könnyebb szeletelni!

IMPRESSZUM: Apáczai Sulimagazin – Az Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskola lapja

Felöl kiadó: Kovács László Főszerkesztő: Palicz István Munkaszervező: Horváth Kriszta Szerkesztés, arculat: Chrien Gábor

Fotók: Palicz István Korrektor: Rátónyi Marianna Csapát: Klubert Dóra, Gerner Márta, Márton Dalma, Dankó Áron, Borsodi Barbara, Kindrusz László, Kiss Annamária, Bánhidi Edit, Petrő Dániel, Balogh Balázs Oláh Renáta, Malamedsz Alex, Németh Bianka, Dörmer Mira